

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De Sanctorum Reliquijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

DE SANCTIS ET EORVM RELIQVIIS.
 DE SANCTORVM ET RELIQVIA-
 RVM HONORE, SERMO B. IOHANNIS DAMASCE-
 ni. Habetur libro quarto cap. I. De orthodoxa fide lac. Bilo-
 lio interprete.

SANCTIS, ut Christi amicis, & Dei filijs, atque heredibus; s. Nouēb. honor haberi debet, quemadmodum inquit Theologus & secundum Euangelista Ioannes: Quorquot autem receperunt eum, de Carthuffa: nos. dit eis potestatē filios Dei fieri. Quocircā nō iam serui sunt, Iohan. r. sed filij. Quod si filij, profectō & heredes, heredes quidē Dei, cohæredes autem Christi. Ac Dominus in sacris Euangelijs ad Apostolos itā loquitur: Vos amici mei etijs. Et, Non iam Iohan. 15. dicam vos seruos. Seruus enim nescit quid faciat dominus cius. Quinetiam cum Rex regum, & Dominus dominan-
 tium, & Deus deorum, summus ille rerum omnium architectus ac Dominus dica. Sancti, eut
 tur, profectō sancti quoque tum dij, tum domini, tum reges sint necesse est. Horum dij vocen-
 enim Deus, & Deus, & Dominus, & Rex est, & appellatur. Ego enim, inquit ad Mo-
 sen, sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob. Ac Moses Pharaonis Deus, Exod. 3.
 à Deo factus est. Deos porrò & Reges ac dominos non naturā dico, sed quia per-
 turbationibus animi imperārunt, ac dominati sunt, atque imaginem diuinam, ad
 cuius similitudinem procreaverunt, integrum, minimeque adulterata serua-
 runt, (nam & ipsa Regis imago Rex dicitur) & quia animi inductione, ac volunta-
 te Deo vni sunt, cum que hospitem suscepserunt, ac per eius perceptionem, quod
 ipse natura est, hoc per gratiam extiterunt. Ecquid igitur causa esse potest, quin eos
 honore complectamur, qui Dei serui, & amici, ac filii appellantur sunt? Etenim is ho-
 nor, qui probis conseruis habetur, benevoli erga communem Dominum animi
 argumentum est. Illi sanè Dei promptuaria, & pura domicilia extiterunt. Inhabita-
 tabo enim in illis, ait Deus, & in ambulabo, atque ero illorum Deus. Ac quod iu-
 storum animæ in manu Dei sunt, nec mors eos attingat, literis sacris prōditum est. Psal. 48.
 Mors enim sanctorum somnus potius est quam mors. Laborauerunt siquidem in
 hoc ævo, & in æternum vivent. Ac preciosia in cōspectu Domini mors sanctorum
 eius. Quid autem præclarius ac pluris estimandum, quam in manu Dei esse? Deus Psal. 113.
 quippe vita & lux est: Ita fit, ut qui in manu Dei sunt, in vita quoque ac luce sint.
 Quod autem Deus etiam per mentem in ipsorum quoq; corporibus sedem ac do-
 miciliū habuerit, his verbis Apostolus testatur: Nec igitur quod corpora vestra tem-
 plum sunt Spiritus sancti qui habitat in vobis? Dominus autem spiritus est. Et, Si 1. Cor. 6.
 quis Dei templum violauerit, disperdet eum Deus. Quid igitur afferri potest, quin
 animatis Dei templis, & viuis Dei tabernaculis, honor sit adhibendus? Hi cùm hu-
 iusce vitæ usura fruerentur, Deo fidenti animo adfitterunt.

Christus Dominus sanctorum Reliquias, velut salutiferos fontes præbuit, ex
 quibus plurima ad nos beneficia manant, suauissimumque vnguentum profluit. Sanc-
 torum reliquiæ, fontes fa-
 Nec verò quisquam huic sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto, & aspe-
 tra solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedam Samsonis sitim Deo itā volen-
 te profiliat, eritne cur cuiquam incredibile videatur, ex martyrum reliquijs suave Exod. 17.
 vnguentum scaturire? Mimimè certè, ijs quidem, quibus Dei potentia, honorque,
 quo sanctos suos afficit, perspectus & exploratus est. Atque illud quidem veteri
 lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur. Num. 19.
 Verū hi in mortuorum numero minime habendi sunt. Ex quo enim ipfamet
 vita, ac vita author inter mortuos adscriptus est, eos qui in spe resurrectionis, fide. Sanc-
 tos cur
 que erga cum, diem extremū clauerunt, mortuos haudquam appellamus. Qui appelleb-
 enim mortuum corpus miracula edere queat? Quoniam itaque modo per ea dæ. nō autem
 mones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi
 mundantur, tentationes ac mœrores discutiuntur, ac denique omne donum op- Jacob. 11.
 tum à patre luminum, eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant,
 descendit? Quid non laboris suscipias, ut patronum quendam nanciscaris qui te
 mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur ijs hono-
 randi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra causa
 suppli: